

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9082/2023
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Здравковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Весна Стојановић, адвокат из ..., ради својине, заузећа и чинидбе по тужби и ради утврђења својине по основу одржаја по противтужби, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3107/2022 од 11.10.2022. године, у седници већа одржаној 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3107/2022 од 11.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3107/2022 од 11.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 179/19 од 02.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужилац власник приватне својине са обимом удела 1/1 на градском грађевинском земљишту на делу кат. парцеле број .., код ..., њива прве класе, површине 349 м² и кат. парцеле .. потез, кућиште, њива треће класе, површине 426 м², обе парцеле са наменом земљишта градско грађевинско земљиште чија имовина је уписана у ЛН број .. КО Бујановац. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужени бесправно заузео делове парцела и то: на кп.бр. ..., део површине од 38 м², или у реалном делу 38/349, који припада кат. парцели ..., постављањем металне капије дужине 3,10 м, бетонирањем платоа у површини од 22 м², изградњом два зида дужине 0,71 м и 0,63 м, на кп.бр. ..., део површине од 39 м² или у реалном делу 39/426 који припада кат. парцели број .., бетонирањем платоа из којег на угловима

излазе метални шипови, те да се наложи туженом да уклони део започетог објекта и грађевински материјал и то два: армирано бетонска стуба димензије 0,25 x 0,71м и 0,25 x 0,63 м, фундирана на армирано бетонским темељима, бетонску цоклу на бетонском темељу, ширине 20 цм, који се пружа паралелно са постојећим оградним зидом од бетонског блока и двокрилна капија, дужине 3,1 м, израђена од кованог гвожђа са испуном од декоративног равног лима, уграђену између армирано бетонских стубова, армирано бетонску плочу, површине 6 м², дебљине 25-30 цм, фундирану на армирано бетонским темељима, са уграђеном мрежном арматуром и испуштеном ребрастом арматуром на местима где су предвиђени стубови, као и да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, укинута је привремена мера усвојена решењем истог суда П 179/19 од 25.03.2019. године. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужени власник по основу одржаја на делу кп.бр. ..., потез код ..., њива прве класе површине 349 м², уписане у ЛН број .. за КО Бујановац, у мерама и границама ближе одређеним у овом ставу изреке, а што је тужилац дужан да призна туженом и трпи да се у РГЗ СКН Бујановац о свом трошку укњижи као власник на реалним деловима. Ставом петим изреке, одбијен је због непостојања правног интереса део захтева туженог наведен у том ставу изреке. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 149.500,00 динара, а на износ од 145.700,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3107/2022 од 11.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П 179/19 од 02.06.2022. године, у ставу првом, другом, трећем, четвртм и шестом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је власник непокретности описане у ставу првом изреке првостепене пресуде, да је тужени бесправно заузео делове истих парцела, и да се наложи туженом да уклони део започетог објекта и грађевински материјал, а усвојен је противтужбени захтев и утврђено је да је тужени по основу одржаја власник на делу непокретности одређене у ставу четвртом изреке првостепене пресуде. Нижестепени судови су закључили да је тужени право својине на спорном делу непокретности стекао по основу ванредног одржаја, с обзиром на то да је његов правни претходник, сада покојни отац, кога је наследио током 1985. године, тај део парцела купио на основу усменог уговора о купопродаји од тужиоца и на тај начин, у уверењу да је власник, држао је и користио спорни простор на парцелама кп бр. .. и кп бр. .. почев од 1985. године, а после његове смрти то је наставио да чини и тужени као његов наследник.

Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења, с обзиром на то да је у побијаном делу одлука о тужбеном и противтужбеном захтеву заснована на примени одговарајућих одредби материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 22.04.2019. године. Вредност предмета спора по тужби износи 1.000,00 динара. Противтужба је поднета 15.04.2019. године. Вредност предмета спора по противтужби износи 10.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела по тужби и противтужбени не прелази вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП, због чега је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Из наведеног разлога, Врховни суд је применом члана 165. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић